

З В Ъ Р Ъ Н Е Ч У В А Н Ъ.

Въ нѣкое селце планинско,
Тамъ въ едно кѣтче градинско,

Една рѣпа изпращяла
Съ единъ морковъ си играла.

Отъ страна пѣкъ зелки бѣди
Гледали ги и се смѣли.

Но отъ нѣйдѣ прилѣтѣлъ
Заякъ бързи, и не спрѣлъ,

А подскокналъ отведнѣжъ
Кѣмто морковѣтъ, и . . дръжъ.

И побѣгналъ прѣзъ бостана—
Всички чудятъ се, що стана.

Срѣщнали го мишки мали
И уплашено викнали:

— Бѣгайте, че иде звѣръ,
Кръвавъ, страшенъ кождеръ!

Хала сѣща прѣзъ полето —
Ушитѣ му до небето.

Села, градове обралъ,
Влачи моркови съ чувалъ ! . .

А нашъ заю тича, тича,
Морковѣтъ дома завлича.

Тамъ дѣцата си събралъ,
И гоцавка той имъ далъ.

И туй страшно приключение
Имъ разправилъ съ увлечение.

Е. П.

ГАТАНКА

Съ **Н** азъ птичка
Сѣмъ пѣвица;
Съ **Н** пѣкъ частъ сѣмъ
Отъ главата;
А самъ частъ сѣмъ
Отъ колата.

С. К-викъ — А Велевъ

